

Navigare necesse est

ŻEGLOWANIE JEST KONIECZNOŚCIĄ

I tak nie uda mi się nigdzie wyjechać. Nie mam za co. Nie mam jak. Mam tu zobowiązania. Erasmus – to nie dla mnie. Źle znoszę zmiany i trudno mi się zaadaptować w nowym środowisku.

Pamiętam czasy, kiedy sposobność wyjazdu za granicę, nauki w obcym języku i zasmakowania „inności” była szczytem marzeń i losiem na loterii. Dlatego wydawało mi się, że w obecnej sytuacji młodzi Polacy, obywatele Unii Europejskiej, mają nieograniczone możliwości i dużo większe zasoby do realizacji takich przedsięwzięć.

Kiedy rozmawiam o tym z moimi studentami, pytam ich o plany wyjazdowe w ramach programu Erasmus czy o wyjazd na zagraniczne praktyki studenckie, wielu z nich z przykrością stwierdza, że ma na to znikome szanse. Gdy pytam, dlaczego, w większości przypadków otrzymuję bardzo dojrzałe i racjonalne wyjaśnienia.

Z kolei studenci wracający z erasmusowej wymiany entuzjastycznie dzielą się wrażeniami, opowiadają o licznych wyzwaniach, które napotkali, o radzeniu sobie w odmiennej rzeczywistości, ale przede wszystkim o nowych, pięknych przyjaźniach. W takich momentach myślę o tej pierwszej grupie – o osobach, które nie decydują się na to doświadczenie i zawsze postrzegam to w katego-

riach straty. Całkiem przypadkiem wreszcie natknęłam się na rozwiązanie, które łączy studentów z odległych miejsc bez potrzeby wyjeżdżania, przeszkód logistycznych i barier emocjonalnych. Rozwiązaniem tym jest COIL, czyli Collaborative Online International Learning.

COIL to program międzynarodowej współpracy edukacyjnej, łączący studentów i wykładowców z różnych krajów w ramach wspólnych zajęć odbywających się online. Jego koncepcja została opracowana w 2006 roku w sieci uczelni State University of New York (SUNY). Program umożliwia studentom zdobywanie doświadczeń międzynarodowych bez konieczności fizycznej mobilności, czym wpisuje się w ideę „internationalisation at home”.

Model COIL opiera się na współpracy projektowej, komunikacji międzykulturowej oraz aktywnym uczeniu się. Studenci pracują w międzynarodowych zespołach, w których wykonują wspólne zadania za pośrednictwem internetowych platform, takich jak Microsoft Teams czy Zoom. Taka forma edukacji rozwija kompetencje językowe, cyfrowe i społeczne, a także przygotowuje uczestników do funkcjonowania w globalnym środowisku pracy.

Teoretyczne podstawy programu COIL można odnaleźć w wielu koncepcjach pedagogicznych i psychologicznych. Jedną z naj-

Our COIL Facilitators

June L. Prieto

**Joanna Tenerowicz
- Kudła**

ważniejszych z nich jest teoria uczenia się przez doświadczenie, autorstwa Davida Kolba. Według Kolba efektywne uczenie się zachodzi w cyklu obejmującym doświadczenie, refleksję, konceptualizację i praktyczne zastosowanie wiedzy. W projektach COIL studenci zdobywają doświadczenie podczas bezpośredniej współpracy z osobami z innych kultur, analizują napotkane problemy komunikacyjne, a następnie wypracowują nowe strategie działania. Proces ten sprzyja rozwojowi kompetencji międzykulturowych oraz krytycznego myślenia.

COIL wspiera także realizację potrzeb wyższego rzędu, zgodnie z hierarchią Masłowa – przynależności, uznania i samorealizacji. Uczestnictwo w międzynarodowych projektach zwiększa poczu-

cie sprawczości studentów, rozwija ich pewność siebie i motywację do dalszego rozwoju akademickiego oraz zawodowego.

W aspekcie nauki języków obcych projekty COIL tworzą środowisko, w którym studenci używają języka obcego do rzeczywistej współpracy, negocjacji i rozwiązywania problemów, co sprzyja rozwojowi kompetencji komunikacyjnych bardziej niż tradycyjne metody nauczania. Jest to sytuacja idealnie ilustrująca praktyczny wymiar teorii Stephena Krashena, szczególnie jej część dotyczącą zrozumiałego przekazu poprzez kontakt z autentyczną komunikacją w naturalnym kontekście społecznym.

Moje osobiste doświadczenie potwierdza powyższe założenia. W pierwszym pilotażowym pro-

jekcie, w którym wzięłam udział jako wykładowca, współpracowaliśmy z grupą studentów z Filipin, doświadczając wyzwań wynikających z innej strefy czasowej, odmiennego stylu komunikacji i przede wszystkim – konieczności porozumiewania się całkowicie po angielsku. Program COIL stanowi zatem innowacyjne narzędzie edukacyjne, integrujące technologie cyfrowe z teoriami motywacji, komunikacji i uczenia się przez doświadczenie. Dzięki temu odpowiada na współczesne potrzeby szkolnictwa wyższego oraz rynku pracy, promuje otwartość kulturową, współpracę międzynarodową i rozwój kompetencji przyszłości.

Nawigujmy. Polecam to z pełnym przekonaniem.

Joanna Tenerowicz-Kudła

Joanna Tenerowicz-Kudła

Lektorka Centrum Języków Obcych Uniwersytetu Gdańskiego, absolwentka skandynawistyki, anglistyki i tańca w terapii i rozwoju. Certyfikowana instruktorka tańca, trenerka zespołów tanecznych i propagatorka ruchu jako narzędzia wspierającego dobrostan fizyczny, psychiczny i społeczny.